

держави.

Отже, тінізація економіки є загрозою економічній безпеці України, яка негативно впливає на всі сфери життя, обсяги та структуру валового внутрішнього продукту, призводить до втрати податкових надходжень та змушує державу отримувати кредити від міжнародного валютного фонду, що призводить до зростання боргових зобов'язань держави.

1. Офіційний сайт Міністерства економіки України. URL : <https://www.me.gov.ua>.
2. Rybalchenko, L., Ryzhkov, E., & Ohrimenco, S. Modeling economic component of national security. *Philosophy, Economics and Law Review*. 2021. Vol. 1(1), p. 25-36.
3. Рибальченко Л.В., Косиченко О.О., Рижков Е.В. Вплив тіньової економіки на економічну безпеку України // *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. – 2019. – № 2 (103) . – С. 175-183.

Людмила РИБАЛЬЧЕНКО

доцент кафедри економічної
та інформаційної безпеки,
кандидат економічних наук, доцент

Владислав МАРКЕЛОВ

студент магістратури ННІ права
та інноваційної освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ЗАГРОЗИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ РИНКОВИХ ВІДНОСИН

Україна – це наша державна, правова, демократична, вільна й незалежна держава, яка з моменту проголошення її незалежності здобула значний розвиток в усіх сферах підприємницької діяльності, в тому числі економічній сфері. Цим пояснюється, що підприємницька діяльність потребує значної уваги економічній безпеці, яка є основою для зміцнення національної безпеки.

Зокрема, з огляду на вищенаведене, можна конкретизувати потенційні загрози економічній безпеці, які проявляються на тому чи іншому етапі здійснення підприємницької діяльності. В економічній сфері, як і в будь-якій іншій? присутні загрози, які унеможливають ефективно її здійснення.

У процесі виявлення, аналізу та прогнозування потенційних загроз у межах концепції враховуються об'єктивно існуючі зовнішні і внутрішні умови, що впливають на їхню безпеку. До таких слід віднести такі: нестабільну політичну ситуацію в країні, соціально-економічну, криміногенну ситуації та війну, яка почалася і триває, недосконалість чинного законодавства, зниження моральної та виробничої відповідальності громадян.

Зростання рівня злочинності в усьому світі та в нашій країні відображається на всіх сферах діяльності. Зростання видів економічних загроз пов'язано із розвитком економічної інтеграції, глобалізацією світової економіки та іншими факторами, які впливають на економічні процеси. Злочинність в економіці має системний характер. Значні правопорушення в економічній діяльності відбувається в банківській та кредитно-грошовій діяльності, шахрайство у сфері закупівель, злочини у сфері будівництва, добувної промисловості, транспорті, відмиванні доходів, отриманих злочинним шляхом, та ін.

Важливим є впровадження на законодавчому рівні більш суворих санкцій та зростання кримінальної відповідальності за посягання на економічну безпеку як на рівні підприємницької діяльності, так і на державному рівні.

Найбільшу небезпечну загрозу підприємництву становить організована злочинність. Саме нелегальні угруповання надають силовий тиск на комерційну структуру доти, доки вона не погоджується платити регулярну данину.

У сферу нелегалів потрапляють всі сфери бізнесу, що приносять найбільший дохід: експорт нафти і металів, імпорт продовольства та ін. Реальні власники бізнесу глибоко

законспіровані і відомі лише дуже вузькому колу осіб.

Метою забезпечення економічної безпеки підприємства є надійний захист від можливого впливу внутрішніх та зовнішніх загроз, моніторинг рівня економічної безпеки, який передбачає виконання певних етапів щодо попередження небажаних подій, які можуть призвести до негативних наслідків, проводити аналіз якості підбору персоналу, перевіряти надійність партнерів, прогнозування рівня економічної безпеки підприємства, проведення оцінки загроз, які знижують ефективність і якість функціонування підприємства та знижують рівень управління економічною безпекою [1].

Економічна безпека є основною складовою у забезпеченні національної безпеки та важливим підґрунтям її соціально-економічного розвитку. Економічну безпеку країни розглядають як засіб у забезпеченні стабільного розвитку, надійного захисту економічних інтересів підприємств, усіх галузей промисловості, суб'єктів господарювання, розвиток регіонів та держави [2].

Існує багато питань у різних сферах розвитку держави, серед яких виступає макроекономічна, фінансова, енергетична, продовольча, виробнича, інвестиційна, соціальна, інноваційна, демографічна, а також зовнішньоекономічна. Усе це стримує економічний та соціальний розвиток країни, призводить до нестабільного розвитку та зниження національної економічної безпеки.

Таким чином, підприємства, організації, установи, юридичні особи, філії, структурні підрозділи, територіальні одиниці повинні значно посилити свій захист від будь-яких потенційних загроз, як з боку криміногенного формування, так і з боку рейдерських атак, які знижують рівень економічної безпеки національної економіки. Суб'єкти підприємницької діяльності мають створити належний захист економічній безпеці через посилення охорони, застосування сучасних технічних засобів, інформаційного захисту та застосування інноваційних методів управління підприємством та його ресурсами.

1. Rybalchenko, L., Ryzhkov, E., & Ohrimenco, S. Modeling economic component of national security. *Scientific journal «Philosophy, Economics and Law Review»*, – 2021. -1(1), 25-36.

2. Rybalchenko L., Ryzhkov E. Ensuring enterprise economic security. *Scientific bulletin of the Dnipropetrovsk State University of internal affairs*. 2019. Special issue №1. - p.268-271.

Вікторія РОМАШЕНКО

доцент кафедри
тактико-спеціальної підготовки,
кандидат педагогічних наук

Анастасія СУХАНЬ

курсант Донецького державного
університету внутрішніх справ
(м. Маріуполь, Донецька обл., Україна)

**ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ТА ЗАХОДИ ПРОТИДІ
КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ**

На сьогодні комп'ютерні злочини – це одна з найрозповсюдженіших груп суспільно небезпечних посягань. Швидко збільшуються показники поширення цих злочинів, а також постійно зростає їхня суспільна небезпечність. Це зумовлене тим, що наука й технологія у сфері комп'ютеризації не стоять на місці і постійно розвиваються, а також постійним і стрімким розширенням сфери застосування комп'ютерної техніки. Слід зауважити, що український законодавець приділяє значну увагу цій проблемі: новий Кримінальний кодекс України вперше передбачив самостійний розділ про ці злочини – розділ XVI «Злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж»; двічі положення цього розділу змінювалися і доповнювалися, що це свідчить про актуальність цієї проблеми в суспільстві [1].

На науково-теоретичному, методичному та практичному рівнях розробкою даного питання займалися такі науковці, як В. Голубев, А. Долгова, К. Кастельс, Т. Кесарева, Л. Кураков, Р. Лемос, А. Лукацький, які заклали основні поняття, визначили механізм індивідуальної злочинної поведінки та типологію злочинців при вчиненні кіберзлочинів.